

14 dní a pak zase až po měsíci) a uzavřením o samotě v temné komůrce (bez přetržení ne déle než 24 hodin a pak teprve po týdnu a po celý čas trestu nejvýš desetkrát).

S tím, co uvedeno, souhlasí podstatně též vojenský trestní zákon a tr. z. pro Bosnu a Hercegovinu. Toliko ve příčině místa, kde se vězení odbyvá, rozeznává voj. tr. z. vzhledem k osobní vlastnosti odsouzeného, vedle domácího vězení ještě pevnostní a posádkové vězení.

Vězení (v právu trestním důchodkovém).

Důchodkový tr. zákon rozeznává podobně jako obecný tr. zákon dva stupně vězení, a sice prosté vězení, jež se uvaluje bez dodatku a tuhé vězení (§ 56), dále samostatné vězení a doplňovací vězení, které místo má, má-li se pokuta peněžitá v zákoně vyslovená zaměnití za vězení (§§ 116—123 tr. z. důch.).

I. Způsob výkonu.

Vězení vykonává se týmž způsobem, který předepsán jest obecným z. tr. při stíhání přečinů pro trest vězení stejného stupně. Osoby, jež přestoupily zákon důchodkový, chovají se po dobu vyšetřování a výkonu trestu vězení ve vězeních soudů okresních (nař. min. spr. a fin. ze dne 4. května 1868 č. 37 ř. z.). Byly-li do vězení odsouzeny pro přestupky důchodkové osoby v činné službě vojenské se nalézající, mohou trest odpykati ve vojenském vězení (nař. říš. min. vál. ze dne 26. března 1878 č. 36 ř. z.). Pachatelé, kteří nepřekročili 14. rok, budtež při trestu vězení přiměřeně zaměstnání a též v náboženství vyučování (§ 85 tr. z. důch.). Trest vězení vykonává se z pravidla po celou přisouzenou dobu bez přerušení; hrozí-li však z toho úpadek živnosti odsouzeného neb jeho rodiny, může býti trest jednoduchého vězení vykonán v odděleních s mezičasným nejdéle 14 dnů (§§ 58 a 59 tr. z. důch.).

II. Trvání vězení.

Nejkratší doba obnáší 24 hodiny, nejdelší 4 roky; při pachatelích, kteří překročili sice 10. avšak ne 14. rok věku svého, nesmí doba vězení převyšovati 6 měsíců, při ostatních nezletilcích, kteří nepřekročili 20. rok, 1 rok (§§ 60 a 84 tr. z. důch.).

III. Zostření.

Toto je buď arbitrární, kde je zákon přenechává uvážení soudcovu, buď obligatorní, kde je zákon nařizuje. Zostření má místo, sběhne-li se dvě nebo více trestních činů. Trest vězení může býti zostřen:

- a) ztrátou práv a oprávnění (živnostenských oprávnění);
- b) vyhostěním;
- c) uveřejněním jména pachatele (v novinách) (§§ 63, 65, 70—72, 73, 78 tr. z. důch.). Způsoby zostření jsou tytéž jako v obecném zák. tr.

IV. Přeměna pokuty peněžité ve vězení.

Pokutu peněžitou lze změnití ve vězení v těchto případech:

1. Nejvyšší výměra pokut peněžitých obnáší 10.000 zl., nelze-li se domoci věci, kterou stal se přestupek; převyšuje-li pokuta, kterou sluší vyměřiti, obnos 10.000 zl., lze místo přebytku uložití přiměřený trest vězení (§ 41 tr. z. důch.);
2. je-li pokuta nedobytnou;
3. neb může se státi nedobytnou během dlouhé doby;
4. byla-li by pokutou peněžitou značně stížena další výživa odsouzeného neb jeho rodiny;

5. při nezletilcích, vysloví-li se soud poručenský proti dobývání pokuty ze jmění a příjmu jeho;

6. když úřad nalézající neuloží část obnosu, za který jiný ručí, ručiteli (§ 116).

V. Zkrácení vězení.

Vězení lze zkrátiti, hrozí-li úpadek živnosti pachatelově neb jeho rodině; v tomto případě se vězení zostří nebo přemění v tuhé vězení. Vězení lze zkrátiti v tomto případě pod nejnižší míru, avšak nikoliv pod 24 hodin (§§ 122 a 123 tr. z. důch.).

VI. Nepřípustnost vězení.

Osoby, jež po zákonu ručí za přestupky důchodkové jinými osobami spáchané (rodiče, poručníci, manžel), nelze odsouditi do vězení pro tuto jejich povinnost ručení, jež pozůstává jen v plnění (konání) (§ 138 tr. z. důch.).

VII. Prominutí trestu vězení.

1. Trest vězení lze prominouti, jsou-li zde zvláštní polehčující okolnosti nebo poměry zvláštního ohledu hodné (§ 474 lit. a tr. z. důch.).

2. Jestliže se původce nebo spoluvinník důchodkového přestupku ještě před dokonáním tohoto nejen činně přičinil, by zachránil provedení činu tohoto, neb jej překazil neb odvrátil škodu, kterou mohl způsobiti, nýbrž též sám věc oznámil, dříve než byl přestupek dokonán a dříve než úřady důchodkové byly zpraveny o úmyslu pachatelově, takže dokonání přestupku bylo zabráněno nebo pachatel s předmětem přestupku neb aspoň předmět přestupku sám byl za příčinou zákonného řízení trestního postižen anebo při náležité pozornosti mohl býti postižen, aniž původce neb spoluvinníci zavinili, že postižení bylo opomenuto, nebudíž na tyto osoby uvalen trest vězení (§ 476 tr. z. důch.).

VIII. Ostatní zvláštní předpisy.

Kdo byl zadržen pro důchodkový přestupek, může žádati za jistých zákonných podmínek, by proti němu bylo upuštěno od výkonu zákonného řízení. Této žádosti nesmí býti vyhověno, jde-li o důchodkový přestupek, na který zákon ukládá trest vězení (§ 545 tr. z. důch.). Je-li osoba odsouzena k trestu vězení v době, kdy má se rozsudek vykonati, na duchu chorou neb jinak těžce nemocnou neb těhotnou, odloží se výkon trestu vězení až do uzdravení nebo porodu (§ 91 tr. z. důch.). Zmírní-li vyšší úřad k odvolání neb k žádosti o milost podané odsouzeným trest vězení a nalézá-li se odsouzený ve vazbě, v čítá se do doby trestu doba, kterou strávil odsouzený ve vazbě ode dne, kdy mu byl prohlášen nález až do dne, kdy mu bylo oznámeno rozhodnutí o odvolání nebo žádosti o milost (§ 892 tr. z. důch.). Náklady spojené s výživou, potřebným šacením a nemocí odsouzeného nahradí se trestnici potud, pokud nejsou nahrazeny prací trestance, ač-li ovšem tato místa má (§ 931 tr. z. důch.).

Věznice vojenské.

I. Pojem a roztržidění.

Věznice vojenské jsou ústavy, ve kterých chovají se osoby nalézající se na základě opatření soudů vojenských ve vazbě vyšetřovací nebo ve vazbě trestní. Co do rozdělení jich sluší uvést:

1. Vojenské trestnice, kdež odpykávají si provinilci trest žaláře nad dobu jednoho roku.

2. Vojenské věznice v užším slova smyslu, k nimž náleží opět